

มินจุน คู่ควาร

โดย เคลลี ฮันเชเคอร์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“พระเยซูเป็นเพื่อนที่รัก
เรา... ทรงรักเด็กทุกคน”
(Children's Songbook, 58)

มินจุนจ้องมองหมู่
เมฆนอกหน้าต่าง
“มีเค้าว่าพรุ้งนี้ฝนจะตก”
เขาพูด

คุณปู่เงยหน้าจาก
หนังสือพิมพ์และพยัก
หน้าในกรุงโซล เกาหลีใต้
ช่วงนั้นเป็นช่วงปลายฤดูร้อน
และฤดูมรสุมเริ่มแล้ว

มินจุนวางร่มไว้ใกล้เสื้อผ้าสำหรับ
ใส่วันอาทิตย์ “ผมคิดว่าพรุ้งนี้เราน่า
จะออกแต่เช้า”

คุณปู่ยิ้ม “ใช่แล้ว เราจะต้องเดิน
ไกลขึ้นถ้าน้ำท่วมถนนชั้นล่าง”

“ปู่คิดว่าโบสถ์จะไม่เป็นไรใช่
ไหม” มินจุนถาม ปีที่แล้วน้ำท่วมชั้น
ใต้ดินในช่วงฤดูมรสุม

“ใช่” คุณปู่ตอบ “แต่ไม่เสียหาย

ถ้าจะสวดอ้อนวอน”

“ฉันจะสวดอ้อนวอนให้โบสถ์
คืนนี้ครับ และขอให้เราไปถึงโบสถ์
อย่างปลอดภัย ชัค จา โย (ราตรี
สวรรค์)” มินจุนโค้งคำนับและเข้า
นอน

รุ่งเช้าพวกเขาออกจาก
อพาร์ทเมนต์แต่เช้าตรู่ มินจุน
แหงนมองเมฆครีมนที่อยู่เต็มฟ้า
“ต้องมีศรัทธา” คุณปู่บอก
มินจุนเดินตามคุณปู่ขึ้นบันได
แคบๆ บนเนินใกล้อพาร์ทเมนต์
ของพวกเขา พวกเขาหยุดพักหายใจ
เมื่อเดินถึงชั้นบนสุด เสื้อเชิ้ตสี
ขาวของพวกเขาชื้นหมดแล้วจาก
ความชื้นสูงในอากาศ

คุณปู่ยื่นมือออกไปสัมผัสฝนที่
เพิ่งลงเม็ด “รู้สึกมั๊ย ฝนเริ่มตก”

พวกเขาก้าวร่ม พอพวกเขาเดิน
ถึงบันไดอีกชั้น ฝนก็ตกลงมาชูใหญ่
มินจุนหรีตามองบันไดแต่ละขั้น

ผ่านสายฝน “โธ่!” เขาร้อง
ขณะลื่นล้มเข้ากระแทกพื้น
“เจ็บมั๊ย” คุณปู่ถาม
เขาก็มมองรอยขาดที่กางเกง
ของมินจุน

“แคร์รอยถลอกครับ”
มินจุนตอบเสียงสั้น
“เราซ่อมที่โบสถ์ได้”

คุณปู่บอก
มินจุนกับคุณปู่เดินขึ้น
บันไดจนสุดทางและเลีย
ขึ้นถนนชั้นบน

“ข้างบนนี้ลมแรงจัง”
คุณปู่พูดพลางจับร่มไว้แน่น
มินจุนจับร่มแทบไม่อยู่ จู่ๆ
ลมก็พัดกระโชกมาอย่างแรง
ทำให้ร่มพับกลับด้านและ
ฉีกตรงรอยต่อ มินจุนไหลลู่

คุณปู่ยื่นมือไปจับร่มของเขา “มาอยู่ใต้ร่มของปู่มา
เราเกือบถึงแล้ว”

มินจุนกับคุณปู่ใช้ร่มคันเดียวกัน แต่ก็กันฝนที่ตกไม่
หยุดได้เล็กน้อย เมื่อพวกเขามาใกล้โบสถ์ มินจุนได้ยิน
เสียงเพลง

“พวกเขาเริ่มแล้ว!” มินจุนวิ่งไปถึงประตูหน้า แล้วเขา
ก็เห็นภาพตัวเองในกระจก ผมของเขายุ่ง ตัวเปียกโชก
กางเกงขาด และรองเท้าและโคลน เขาถอยออกจาก
ประตูและเดินลงบันได

“ผม... ผมเข้าไปไม่ได้
หรอก” มินจุนผิดหวัง
“ไม่เป็นไรหรอกลูก”
คุณปู่บอก
“แต่ผมสกปรกและเปียก
ทั้งตัว!”

คุณปู่มองมินจุน
จากนั้นก็มองเครื่องวัด
ฝนที่ผูกกับรั้ว
“วัดฝนมันง่าย มินจุน
แต่เราวัดตัวเองแบบไหน”
มินจุนประหลาดใจกับคำ
พูดของคุณปู่

“หลานเห็นรองเท้าและ
โคลน เข้าถลอก ผมยุ่ง และ
หลานคิดว่าหลานไม่คู่ควรเอา
เสียเลย” คุณปู่พูด “แต่พระ

เยซูคริสต์ทรงมีวิธีวัดดีกว่านั้น พระองค์ทอดพระเนตร
จิตใจและรู้ว่าหลานกำลังทำอะไรถูกต้อง ถ้าหลานวัดตัวเอง
แบบพระองค์ หลานจะเห็นว่าเครื่องวัดมีน้ำล้นออกมา”
มินจุนมองดูเครื่องวัดฝน น้ำฝนในเครื่องสูงขึ้นทีละ
หยด เขาคิดว่าเขาลำบากมากกว่าจะมาถึงโบสถ์ แต่เขา
รู้สึกอบอุ่นและมีความสุขมากเมื่อมาถึงที่นั่น เขาคิดว่า
เขารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรัก
เขามาก

มินจุนกอดคุณปู่ ทั้งคู่เดินเข้าไปในโบสถ์ ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

พยายามต่อไป
“สิ่งสำคัญยิ่งเกี่ยวกับพระกิตติคุณ
คือเราได้รับความเชื่อถื่อสำหรับ
ความพยายาม แม้เราจะไม่ประสบ
ผลสำเร็จเสมอไป”
เอ็ดดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง “พรุ้งนี้พระยาห์เวห์จะทรงทำการ
อัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่าน” เลียโฮนา
พ.ศ. 2016, 126.